

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 11. apríla 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Určenie súdu príslušného na rozhodovanie o návrhu na náhradu za zmeškaný let – Článok 7 bod 5 – Prevádzkovanie organizačnej zložky – Článok 26 – Konkludentná voľba právomoci – Potreba, aby sa žalovaný zúčastnil konania“

Vo veci C-464/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Gerona (Obchodný súd č. 1 Gerona, Španielsko) z 9. júla 2018 a doručený Súdnemu dvoru 17. júla 2018, ktorý súvisí s konaním:

ZX

proti

Ryanair DAC,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predsedníčka šiestej komory C. Toader (spravodajkyňa), sudcovia A. Rosas a M. Safjan,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- španielska vláda, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a S. Pardo Quintillán, splnomocnené zástupkyne,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 bodu 5 a článku 26 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi osobou ZX, cestujúcou, a leteckou spoločnosťou Ryanair DAC, ktorý sa týka žaloby o náhradu škody, ktorú podala osoba ZX v dôsledku meškania letu.

Právna úprava

Právo Únie

- 3 Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“
 - 4 Článok 7 tohto nariadenia stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

 1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;
 - b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:
 - pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,
 - pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;
 - c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);
- ...
5. v sporoch týkajúcich sa činnosti organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky na súdoch podľa bydliska [sídla – *neoficiálny preklad*] organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky;
- ...“
- 5 Oddiel 4 kapitoly II nariadenia č. 1215/2012, ktorý je nazvaný „Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv“, obsahuje článok 17, ktorý stanovuje:

„1. Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

 - a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky;
 - b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

- c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.
2. Ak spotrebiteľ uzatvorí zmluvu s účastníkom, ktorý nemá bydlisko [sídlo – *neoficiálny preklad*] v členskom štáte, ale má organizačnú zložku, obchodné zastúpenie alebo inú pobočku v niektorom z členských štátov, tento účastník sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky považuje za účastníka s bydliskom [so sídlom – *neoficiálny preklad*] v tomto členskom štáte.
3. Tento oddiel sa neuplatní na prepravné zmluvy s výnimkou tých, ktorých predmetom je zabezpečenie dopravy a ubytovania za jednu cenu.“
- 6 V tej istej kapitole sa uvádza oddiel 7 s názvom „Voľba právomoci“. Tento oddiel obsahuje článok 26 ods. 1, ktorý znie:
- „Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.“
- 7 Článok 28 ods. 1 uvedeného nariadenia uvádza:
- „Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.“
- 8 Článok 7 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1), uvádza, že pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letu cestujúci v prípade všetkých letov na vzdialenosť 1 500 km alebo menej dostanú náhradu, ktorej výška je stanovená na 250 eur.

Španielske právo

- 9 Podľa článku 86b ods. 2 písm. b) Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial (všeobecný zákon č. 6/1985 o súdnej moci) z 1. júla 1985 návrhy podané podľa vnútroštátnej alebo medzinárodnej právnej úpravy v oblasti dopravy prejednávajú v prvom alebo jedinom stupni obchodné súdy, ktoré sú v rámci občianskoprávných súdov súdmi špecializovanými v určitých občianskoprávných a obchodnoprávných veciach.
- 10 Vnútroštátny súd uvádza, že Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (zákon č. 1/2000 o občianskom súdnom poriadku) zo 7. januára 2000 (BOE č. 7 z 8. januára 2000, s. 575, ďalej len „občiansky súdny poriadok“) organizuje žaloby najmä v závislosti od výšky nároku, takže tieto podliehajú buď riadnemu konaniu, alebo skrátenému konaniu.
- 11 Podľa článku 250 ods. 2 tohto poriadku, pokiaľ nárok nepresahuje 6 000 eur, musí byť prejednaný podľa pravidiel upravujúcich skrátené konanie.

- 12 Podľa článku 56 uvedeného poriadku sa u žalobcu vychádza z predpokladu, že si konkludentne zvolil súdy určitého obvodu tým, že tam podal žalobu, zatiaľ čo u žalovaného sa vychádza z predpokladu, že tak urobil tým, že vstúpil do konania a urobil akékoľvek procesné podanie, ktoré nebolo námietkou nepríslušnosti. Žalovaný sa tiež považuje za konkludentne akceptujúceho príslušnosť, pokiaľ sa konania nezúčastní po tom, čo bol riadne predvolaný alebo informovaný o konaní, alebo sa konania zúčastní až po tom, čo právo namietať príslušnosť súdu bolo prekludované.
- 13 Podľa znenia článku 54 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku „výslovná alebo konkludentná voľba príslušnosti vo veciach, ktoré treba rozhodnúť v skrátrenom konaní, je neplatná“.
- 14 V súlade s ustanoveniami článku 404 tohto poriadku v spojení s článkom 58 uvedeného poriadku ak vyšší súdny úradník zodpovedný za procesnú a vecnú prípravu konania pri preskúmaní prípustnosti žaloby zistí prípadný nedostatok medzinárodnej príslušnosti súdu, oznámi sudcovi, že by po tom, čo vypočuje účastníkov konania a Ministerio Fiscal (prokuratúra, Španielsko), mal rozhodnúť o prípustnosti alebo neprípustnosti žaloby.

- 15 Článok 36 ods. 2 bod 3 toho istého poriadku stanovuje:

„Španielske občianske súdy sa zdržia rozhodovania vo veciach, ktoré im boli predložené..., pokiaľ sa konania nezúčastní žalovaný, ktorý bol o konaní riadne vyrozumý, a to v prípadoch, keď medzinárodná príslušnosť španielskych súdov môže byť odôvodnená len konkludentnou voľbou príslušnosti účastníkov konania.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 16 Osoba ZX (ďalej len „žalobca“) si kúpila letenku na lietadlo na let, ktorého prevádzkovateľom je Ryanair, z mesta Porto (Portugalsko) do Barcelony (Španielsko).
- 17 Svojou žalobou podanou pred vnútroštátnym súdom na základe článku 7 nariadenia č. 261/2004 sa žalobca vo veci samej domáha náhrady dosahujúcej 250 eur za meškanie letu, ktorého sa týka spor vo veci samej.
- 18 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že žalobca vo veci samej nemá bydlisko alebo pobyt v Španielsku, že spoločnosť žalovaná vo veci samej má svoje sídlo v Írsku a že má organizačnú zložku v meste Gerona (Španielsko).
- 19 Podľa článku 58 občianskeho súdneho poriadku vyšší súdny úradník vyzval účastníkov sporu vo veci samej, ako aj prokuratúru na predloženie ich pripomienok k prípadnej medzinárodnej právomoci tohto súdu.
- 20 Svoje pripomienky predložila len prokuratúra. Prokuratúra uviedla, že keďže vec sama nepatrí pod jednu z hypotéz výlučnej právomoci a pokiaľ žalovaná vo veci samej nebude namietať proti tomu, aby vec samu prejednal vnútroštátny súd, tento súd by mal pripustiť svoju právomoc na rozhodovanie v tejto veci, keďže môže byť príslušný na základe konkludentnej voľby právomoci.
- 21 Vzhľadom na okolnosť, že žalovaná vo veci samej disponuje organizačnou zložkou v meste Gerona, vnútroštátny súd sa pýta, či môže mať medzinárodnú právomoc na rozhodovanie vo veci samej na základe osobitnej právomoci miesta sídla organizačnej zložky.
- 22 Vnútroštátny súd zastáva názor, že na účely rozhodnutia o jeho prípadnej nepríslušnosti na vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia o prípustnosti návrhu žalobcu vo veci samej a vydania rozsudku vo veci samej potrebuje poznať výklad článku 26 nariadenia č. 1215/2012

týkajúceho sa konkludentne určenej právomoci, ako aj článku 7 bodu 5 tohto nariadenia, týkajúceho sa alternatívnej právomoci súdov sídla organizačnej zložky v sporoch týkajúcich sa činnosti uvedenej organizačnej zložky.

23 Za týchto podmienok Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Gerona (Obchodný súd č. 1 Gerona, Španielsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Vyžaduje si pravidlo konkludentnej dohody o príslušnosti uvedené v článku 26 [nariadenia č. 1215/2012] vo všetkých jeho aspektoch autonómny výklad spoločný pre všetky členské štáty a znamená to, že z tohto dôvodu nemôže byť toto pravidlo predmetom obmedzení stanovených vnútornými predpismi členských štátov o súdnej príslušnosti?

2. Je pravidlo konkludentnej dohody o príslušnosti stanovené a upravené v článku 26 [nariadenia č. 1215/2012] „čistý“ predpis medzinárodnej súdnej príslušnosti, ktorý určuje výlučne súdy určitého členského štátu, ale ponecháva procesným predpisom tohto členského štátu, aby špecifikovali miestne príslušný súd, alebo naopak, ide o pravidlo medzinárodnej, ako aj miestnej súdnej príslušnosti?

3. Vzhľadom na skutkové okolnosti veci môže sa spor týkajúci sa letu prevádzkovaného leteckou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte, ale s odletom alebo príletom v členskom štáte, v ktorom má svoju organizačnú zložku poskytujúcu leteckej spoločnosti pomocné činnosti, prostredníctvom ktorej ale neboli zakúpené letenky, považovať za spor týkajúci sa činnosti organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky, ktorý odôvodňuje kritérium spojenia s pravidlom určenia príslušnosti podľa článku 7 ods. 5 [nariadenia č. 1215/2012]“

O prejudiciálnych otázkach

24 Na úvod treba poznamenať, že nariadenie č. 261/2004 neobsahuje pravidlá týkajúce sa medzinárodnej právomoci súdov členských štátov, takže otázka medzinárodnej právomoci súdu členského štátu sa musí skúmať s prihliadnutím na nariadenie č. 1215/2012 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júla 2009, Rehder, C-204/08, EU:C:2009:439, bod 28).

25 V tejto súvislosti článok 26 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1215/2012 umožňuje stanoviť právomoc súdu, keď „okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania“.

26 Z tohto dôvodu treba najprv skúmať, či vnútroštátny súd nie je príslušný na základe iných ustanovení tohto nariadenia.

27 Hoci nariadenie č. 1215/2012 stanovuje pravidlá osobitnej právomoci, ktoré sa uvádzajú najmä v oddiele 2 kapitoly II tohto nariadenia, žalobca vo veci samej nepodal pred vnútroštátnym súdom svoju žalobu o náhradu škody týkajúcu sa letu vykonaného z Porta do Barcelony na základe pravidla o osobitnej právomoci týkajúceho sa miesta plnenia záväzku, ktorý je základom žaloby, uvedeného v článku 7 bode 1 písm. b) tohto nariadenia, tak ako je vykladané Súdnym dvorom (rozsudok z 9. júla 2009, Rehder, C-204/08, EU:C:2009:439, bod 43), z dôvodu že tento súd sa nachádza v mieste odletu alebo príletu dotknutého letu.

28 Podobne, aj keď ustanovenia oddielu 4 kapitoly II nariadenia č. 1215/2012, týkajúce sa „Právomoci vo veciach spotrebiteľských zmlúv“, tiež stanovujú pravidlo osobitnej právomoci v prospech spotrebiteľov a cestujúceho lietadlom možno považovať za spotrebiteľa, treba poznamenať, že článok 17 ods. 3 tohto nariadenia uvádza, že tento oddiel „sa neuplatní na prepravné zmluvy s výnimkou tých, ktorých predmetom je zabezpečenie dopravy a ubytovania za jednu cenu“.

- 29 Za týchto podmienok zo znenia uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že za okolností, ako sú okolnosti vo veci samej, cestujúci lietadlom, ktorý si kúpil nie letecký zájazd, ale obyčajnú letenku na jeden let, sa nemôže dovolávať pravidiel osobitnej právomoci týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv uvedených v nariadení č. 1215/2012.
- 30 Treba ešte dodať, že hoci nariadenie č. 1215/2012 vo svojom článku 4 uvádza všeobecnú zásadu súdu žalovaného, vnútroštátny súd spresňuje, že žalovaná vo veci samej má svoje sídlo v inom členskom štáte než Španielske kráľovstvo, a to v Írsku, takže toto ustanovenie nemôže slúžiť ako základ pre právomoc tohto súdu.
- 31 Z toho vyplýva, že ako prvú treba skúmať tretiu otázku položenú vnútroštátnym súdom, týkajúcu sa výkladu článku 7 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012, s cieľom určiť, či jeho právomoc nemôže vyplývať z uvedeného ustanovenia.

O tretej otázke

- 32 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 7 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu je príslušný na rozhodovanie sporu týkajúceho sa žaloby o náhradu podanej podľa článku 7 nariadenia č. 261/2004 a smerujúcej proti leteckej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu, že táto letecká spoločnosť má v obvode súdu, ktorému bol spor predložený, organizačnú zložku.
- 33 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora určiť, či žaloba týkajúca sa činnosti organizačnej zložky je spojená s členským štátom, umožňujú dve kritériá. Po prvé pojem „organizačná zložka“ predpokladá existenciu strediska činností, ktoré navonok dlhodobo vystupuje ako expozitúra materskej spoločnosti. Toto stredisko musí mať riaditeľstvo a byť vecne vybavené tak, že môže viesť rokovania s tretími osobami takým spôsobom, že tieto osoby sa nemusia priamo obracať na materskú spoločnosť. Po druhé spor sa musí týkať buď úkonov súvisiacich s činnosťou organizačnej zložky, alebo záväzkov, ktoré prijala v mene materskej spoločnosti, ak sa tieto záväzky majú vykonať v štáte, kde sa táto organizačná zložka nachádza (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. júla 2012, Mahamdia, C-154/11, EU:C:2012:491, bod 48 a citovanú judikatúru, ako aj z 5. júla 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, bod 59 a citovaná judikatúra).
- 34 Pokiaľ ide najmä o druhé kritérium vyvodené judikatúrou, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že letenka, ktorej sa týka spor vo veci samej, bola zakúpená on-line. Preto nič v tomto návrhu nenasvedčuje tomu, že zmluva o preprave uzavretá medzi žalobcom vo veci samej a leteckou spoločnosťou bola uzavretá prostredníctvom tejto organizačnej zložky. Okrem toho podľa informácií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, sa zdá, že služby poskytované organizačnou zložkou spoločnosti Ryanair v Gerone sa týkajú daňových otázok.
- 35 Z toho vyplýva, že neexistujú skutočnosti, ktoré by umožnili preukázať účasť organizačnej zložky na právnom vzťahu medzi spoločnosťou Ryanair a žalobcom vo veci samej, takže vnútroštátny súd nemôže byť príslušný na rozhodnutie sporu vo veci samej na základe článku 7 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012 (pozri analogicky rozsudok z 5. júla 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, bod 63).
- 36 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa článok 7 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu nie je príslušný na rozhodovanie sporu týkajúceho sa žaloby o náhradu podanej podľa článku 7 nariadenia č. 261/2004 a smerujúcej proti leteckej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu, že táto letecká spoločnosť má v obvode súdu, ktorému bol spor predložený, organizačnú zložku, bez toho, aby sa táto organizačná zložka zúčastnila na právnom vzťahu medzi spoločnosťou a dotknutým cestujúcim.

O prvých dvoch otázkach

- 37 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 26 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie môže odôvodniť medzinárodnú právomoc súdu, ktorému bola vec predložená, na základe konkludentnej voľby právomoci z dôvodu, že žalovaný vo veci samej nenamieta voči právomoci tohto súdu.
- 38 Článok 26 ods. 1 prvá veta nariadenia č. 1215/2012 stanovuje pre všetky spory, kde právomoc súdu, ktorému bola vec predložená, nespadá pod iné ustanovenia tohto nariadenia, pravidlo o právomoci založené na účasti žalovaného na konaní. Toto ustanovenie aj v prípadoch, keď bola na súde podaná žaloba v rozpore s ustanoveniami tohto nariadenia, vychádza z predpokladu, že účasť žalovaného na konaní možno považovať za implicitné potvrdenie právomoci súdu, ktorý začal konať, a teda za voľbu jeho právomoci (rozsudky z 20. mája 2010, ČPP Vienna Insurance Group, C-111/09, EU:C:2010:290, bod 21, ako aj z 27. februára 2014, Cartier parfums-lunettes a Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, bod 34).
- 39 V prejednávanej veci z vysvetlení vnútroštátneho súdu vyplýva, že v nadväznosti na výzvu kancelárie tohto súdu na predloženie pripomienok k prípadnej medzinárodnej právomoci uvedeného súdu na rozhodovanie o žalobe vo veci samej, žalovaná vo veci samej nepodala písomné pripomienky.
- 40 Keďže nepodanie pripomienok nemôže predstavovať zúčastnenie sa na konaní v zmysle článku 26 nariadenia č. 1215/2012, a teda považovať to za konkludentné akceptovanie právomoci konajúceho súdu žalovaným, za okolností ako sú vo veci samej, nemožno uplatňovať takéto ustanovenie týkajúce sa konkludentnej voľby právomoci.
- 41 Preto treba na prvú a druhú otázku odpovedať, že článok 26 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa neuplatňuje v prípade, ako je ten vo veci samej, keď žalovaný nepredložil pripomienky alebo sa konania nezúčastnil.

O trovách

- 42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

1. Článok 7 bod 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu nie je príslušný na rozhodovanie sporu týkajúceho sa žaloby o náhradu podanej podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, a smerujúcej proti leteckej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu, že táto letecká spoločnosť má v obvode súdu, ktorému bol spor predložený, organizačnú zložku, bez toho, aby sa táto organizačná zložka zúčastnila na právnom vzťahu medzi spoločnosťou a dotknutým cestujúcim.

2. Článok 26 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa neuplatňuje v prípade, ako je ten vo veci samej, keď žalovaný nepredložil pripomienky alebo sa konania nezúčastnil.

Podpisy